

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **"DAS etwas ANDERE" "Das Beste" Privat s.r.o.**, se sídlem Lidická tř. 119/15, České Budějovice, zastoupeného Mgr. Šárkou Petráňovou, advokátkou se sídlem Klidná 69, Rudolfov, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2007, č. j. 6590/07-1500, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 6. 2008, č. j. 10 Ca 19/2008 - 39, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2007, č. j. 6590/07-1500. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Finančního úřadu v Českých Budějovicích (dále jen „správce daně“), ze dne 17. 5. 2007, č. j. 157874/07/077940/5491, kterým správce daně podle § 76 odst. 6 písm. a) a § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném pro projednávanou věc, vydal exekuční příkaz na přikázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníka na účtech vedených u bank a spořitelních a úvěrních družstev. Stěžovatelka v podané kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku, přičemž uvedla, že výkon rozhodnutí žalovaného by pro ni měl důsledky vedoucí k ekonomické likvidaci a nemožnosti dále podnikat. Toto tvrzení dále nekonkretizovala.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nepřiměřeným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatelky ověřil, že zde nejsou tvrzeny ani doloženy žádné konkrétní skutečnosti, které by prokazovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz): „Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.“

Samotné tvrzení stěžovatelky o likvidačních důsledcích výkonu rozhodnutí nelze považovat za osvědčení nenahraditelné újmy ve výše uvedeném smyslu. Stěžovatelka svá tvrzení ničím nepodložila, neuvedla, na základě jakých konkrétních skutečností dospěla k závěru, že nebude moci pokračovat ve své podnikatelské činnosti, tedy neuvedla žádné skutečnosti způsobilé prokázat aktuální hrozbu nenahraditelné újmy. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení navrhovatel, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat, ani za stěžovatele vyhledávat.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka ve svém návrhu neosvědčila ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrdily možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není tak splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2009

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu